

Representantforslag 27 S

(2013–2014)

fra stortingsrepresentantene Helga Pedersen, Ingrid Heggø, Knut Storberget, Odd Omland, Martin Henriksen, Tove Karoline Knutsen, Kåre Simensen, Anna Ljunggren, Marit Arnstad og Janne Sjelmo Nordås

Dokument 8:27 S (2013–2014)

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Helga Pedersen, Ingrid Heggø, Knut Storberget, Odd Omland, Martin Henriksen, Tove Karoline Knutsen, Kåre Simensen, Anna Ljunggren, Marit Arnstad og Janne Sjelmo Nordås om leveringsplikt i torsk fisket

Til Stortinget

Bakgrunn

Norge har som ambisjon å bli verdens ledende sjømatnasjon. For deler av næringa er Norge allerede verdens fremste, mens det på andre områder er et stykke unna. Mange tiltak må iverksettes for å nå målet for en samlet sjømatnæring.

Forslagsstillerne tar utgangspunkt i at fisken er en ressurs som tilhører fellesskapet, og at fiskeripolitikken derfor må legges til rette for verdiskaping både på sjø og land, og aktivitet og sysselsetting langs hele kysten. Det vises i den forbindelse til at det var en samlet næringskomité som under behandlingen av sjømatmeldingen slo fast følgende (jf. Meld. St. 22 (2012–2013) og Innst. 418 S (2012–2013)):

«Komiteen understreker at fiskeressursene og andre marine ressurser er fellesskapets eiendom, som må forvaltes på en slik måte at dette blir fornybare ressurser som kan bidra til stor verdiskaping også i fremtiden. Komiteen viser til at havressursloven slår fast viktigheten av å sikre en bærekraftig og samfunnsøkonomisk forvaltning av de viltlevende marine ressursene og det tilhørende genetiske materialet, og medvirke til å sikre sysselsetting og bosetting i kystsamfunnene.»

For å nå målet om å bli verdens fremste sjømatnasjon er Norge avhengig av å ha en lønnsom fiskein-

dustri. Alternativet er å være råvareleverandør til fiskeindustrien i andre land. I stedet for å ta ut ressursrenten gjennom skattlegging, har Norge valgt å ta ut ressursrenten gjennom arbeidsplasser og verdiskaping i fiskeindustrien.

Forslagsstillerne mener kvotereguleringene må ta hensyn til industriens behov. Det betyr at man må bruke fiskerireguleringene til å spre råstofftilgangen gjennom året. Periodisering ved hjelp av bifangstordning og levendelagring har vist seg å ha god effekt, og dette er tiltak som må forsterkes og videreføres.

I henhold til deltakerloven er det bare aktive fiskere som har adgang til å disponere fiskekvoter. Det er imidlertid gitt unntak fra deltakerloven til to industriselskap, Nergård og Aker Seafoods – nå Havfisk, for å sikre dem råstoff til produksjonen på land. Disse selskapene får disponere trålkvoter, men er til gjengjeld omfattet av leveringsplikt for fisken til nærmere definerte lokalsamfunn langs kysten. I tillegg er det enkelte fiskereide båter som har tilsvarende leveringsplikt. Det er imidlertid en relativt stor andel av fisken som ikke blir levert der den var tiltenkt, og dermed er det avstand mellom leveringsplikten slik den var tiltenkt, og slik den er utformet og praktisert.

Saken er aktualisert gjennom Norway Seafoods planer om ny struktur for sin virksomhet, som blant annet innbefatter nedleggelse av virksomheten i Mehamn og halvering av virksomheten i Hammerfest. Samtidig har Solberg-regjeringen varslet en regionalisering av leveringsplikten.

Forslagsstillerne mener det er avgjørende å slå fast at de kvotene som har leveringsplikt til de respektive lokalsamfunnene, fortsatt skal knyttes mot dem, og at man ikke løsner på båndene mellom sjø og land gjennom f.eks. en regionalisering av leveringsplikten. Å regionalisere leveringsplikten vil i neste omgang åpne for ytterligere nedleggelse av industri-anlegg. I tillegg vil industriaktører som besitter trål-

kvoter kunne få et uforholdsmessig konkurransefortrinn sammenlignet med andre aktører dersom leveringsplikten i realiteten oppheves.

Forslagsstillerne er av den mening at norsk sjømatnæring ikke kan lykkes hvis konkurransen kun dreier seg om pris. Det må konkurreres på kvalitet og produkter forbrukerne etterspør, og dermed er villige til å betale en høyere pris for. Kvotereguleringene må bygge opp under en slik strategi.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

1. Stortinget ber regjeringen legge fram eventuelle endringer i leveringsplikten for fartøy med torsketråttillatelse for Stortinget til behandling.
2. Stortinget ber regjeringen påse at leveringsplikten opprettholdes til de tilgodesette lokalsamfunn, også hvis eier av trålerne ikke lenger eier eller driver landanlegg i det tilgodesette lokalsamfunn.
3. Stortinget ber regjeringen sikre at det leveringspliktige råstoffet gir grunnlag for ny videreforedlingsvirksomhet i det tilgodesette lokalsamfunn dersom virksomheten på land legges ned.
4. Stortinget ber regjeringen sikre at leveringsplikten ikke svekkes gjennom at områdene leveringsplikten omfatter utvides.
5. Stortinget ber regjeringen beholde bifangstordningen på minimum dagens nivå, styrke incentivene for levendelagring og vurdere andre tiltak for en sterkere spredning av råstoffet gjennom året.

26. februar 2014